

P I O S

Piæ, sed prohdolor! infelicis Puerperæ

CINERES

F E M I N Æ

tam mira Virtutum suavitate, quam avita morum
comitate gratiaque inquilina

Nobilissima, Florentissima,

CONSTANTIÆ
MAGDALENÆ
SCHWERDTMANNIÆ

NAT: PICCARTINÆ

V I R I

Magnifici ac Generosi

D O M I N I

C A S I M I R I

LEONIS

DE SCHWERDTMANN

Inclutæ Reipubl. Thorun. Consulis Iudicii Terrestris Cul-
menis Assessoris dignissimi, nec non p. t. Burggra-
bii Regii gravissimi

Coniugis ante in vita hac dulcissima, iam in altera Incola nova felicissima

¶ Anno 1729. d. 28. Ianuar. hora noctis

quæ

ante Mensẽm peperit

media

ex hac tenebrosa miseriarum valle ad lucidissimos Sanctæ Sionis
montes in ipso ætatis florẽ translata
seqv. vero 3. Febr. ritu Chistiano in Æde Divi Iohannis honorifice tumulo illata
justa ex debito observantia lacruma comitari voluit

DOMUS SCHWERDTMANNIANÆ

Cultor perpetuus & indefessus.

T H O R U N I

Impressit Ioh. Nicolai NOBIL, SENAT. & GYNN, Typographus.

C295

ΘΡΗΝΩΔΙΑ.

Ira res sane nimium superbus
Spiritus, nec non hominis caduci
Gloria vana cito transeunte
pectus adustum.
Quo refert vere pluvialis undæ
Turgidam bullam, speciemve vitri
Splendidi nec non fragilis, quod ipsum
nemo negabit.

Ambo quæ puncto, citiusve forsan
Temporis parvo fieri, sed ambo
Postmodum rursus citius perire
sæpe videmus.

Mira res sane, quod & altiora
Sæpius tentet ratione cæca,
Haut suas vires satis, ut decorum,
experiundo.

Aureos illud sibi pollicetur
Indies montes, *Rationis*, eheu!
More vesano minime probanda
Entia fingens.

Editas arces sibi dum cavaque
Mœnibus circum latus omne cinctas
Scilicet turres validis in alto
aëre ponit.

Firma molitur nimis occupatum
Rebus infirmis, stabilesque fines,
Stare dum perse nequit, en, inani
cogitat arte.

Summa scrutatur, licet ima quæquæ
Mente vix apta penetret, laborans
Hoc modo tandem tetigisse summum
vertice cœlum.

Et licet nulli sua tuta constet
Portio vitæ, licet & prematur
Hic novo semper dolor, heu! dolore,
pœnaque pœna:

Indies

Indies nec non mala subsequantur,
Luctus & luctum comitetur usque
Anxior longe, tamen hæcce curat
  asse minora.

Vana sectatur, neque vana dici
Illa vult, multo quia stant labore;
Atque sic vanis magis usque gaudet,
  vanaque poscit.

Immemor, quod nil, nisi fumus, imo
Umbra, si verum liceat fateri,
Vana fit saltem, mora quam sat arcta
  temporis aufert.

Hinc fidem vanæ fragilique forti
Insolens tantam genus hocce præstat,
Ac ut incautum, subito, futuri,
  tollitur ævo.

Huncce dum præcox Libitina secum
Ducit ex amplo numero Potentum;
Alterum, turba saliente, tristi
  evocat ore.

Hunc dapes inter Siculas repente,
Massicos inter calices sed illum,
Inter at spurcos Veneris furores
  enecat istum.

Inter umbones rabidi phalangum
Martis æratos cecidisse multos,
Quis negat? multos cerealis inter
  messis aristas.

Martium quosdam latus, heu! minaci
Ense dum cingunt, periisse constat,
Constat at quosdam, sua quando lassâ
  arma reponunt.

Sæva non paucos laniat ferarum
Ira, sed plures jugulat cruenta
Sæpe spem citra nimium ferocis
  dextra latronis.

Sorbet hos partim pelagus profundum,
Terra sed partim tegit hos lutosa:
Vel dies multus, vel & alta nox sit,
  funera cernes.

Interim nulli necis hæc parata
Appropinquantis sibi tela censent:
Vix fidem certam tibi met daturus
  unus & alter.

Craftini saltem memores diei
Craftinum TVNC, ah! In agone sperant;
Craftino sed sic redeunte nunquam,
  decipiuntur.

Ergo felices modo, qui loco TVNC
NVNC sacrum Divi Simeonis ILLVD
Eligunt, certi, sibi quodque tempus
  esse supremum.

Hisce sed fati nimium dolendis
Vterum gestans benedictione
NVMINIS sexus muliebris, eheu!
  proximus adstat.

Alterum

Alterum cymba rigidi Charontis
Dum pedem jam jam tenet, altero sed
Vix adhuc terram titubante matrem
hanc premit almam;

Inter hos autem numeranda præsens
Non minus felix obitu BEATA,
Vana quæ mundi lubricæque vitæ
respuit usque.

Dum Redemptorem Dominumque IESVM
NVNC salutarem sibimet per ævum
TVNC fide vera studuit tenere,
NVNCque videre.

Interim vero studium laborque
Tantus haut multa fuit absque fruge,
Digna dum merces animam secuta,
regna piorum,

Gestiens ad quæ veluti fidelis
Serva per partus penetrans dolores
Ultimo venit PATRIS ad SUPREMI
velle benignum.

In quibus sancta fruitur quiete,
Cœlicam vere sine fine vitam
Cœlicæ ducens Simeonis inter
gaudia pacis.

Ergo nil præter pia vota nobis
Quotquot hoc mœstum lacrymis acerbis
Plangimus funus, memori notanda
pectore restant,

Quæ simul TV VIR, GENEROSE CONSVL,
REGIS AVGVSTI brachio potente,
NOBILIS, iusto, placide MARITÆ es
more daturus

Onimis faustam, nimis & beatam
TE, DEUS quam sic super astra ponit,
Quamque sub finem TRIAS IPSA vitæ
sic beat ALMA;

EPITAPHIUM.

DUm *pario, pereor?* sed dum tibi *pario*, **CHRISTE,**
Non *pereo*, quoniam *vita parata* mihi.
Interea tristis mihi qui fuit, at Tibi dulcis
Partus, **TE** recreet, **PARS MEA**, vive! vale!

